

højtærede Finansministers Side, er en Imødekommende overfor de Krav, jeg stillede sidst, og derfor siger jeg Tak. Det er Forbedringer hver især, som ikke alene er til gode for den ene af Parterne, men for alle Parter. Det vil være et Gode for Dyrkerne, at de kan levere deres Tobak i længere Tid, og det er et Gode for Fabrikanterne, som maaske kan faa et bedre Produkt — hvis det overhovedet kan blive bedre — ved, at Tidspunktet for Leveringen kan blive trukket længere ud. Ligeledes foreslaas der en Forbedring med Hensyn til det Forhold, som den ærede Ordfører tidligere har omtalt, at Tobakken ikke maatte føres bort fra det Sted, hvor den er groet, før den blev vejet.

Jeg vil nu haabe, at den Lov, som vil komme til at gælde i de kommende 3 Aar, maa give Anledning til Eftertanke hos Lovgiverne og særlig hos dem, der er de første til at tage Bestemmelsen, nemlig Finansvæsenet, saa at man derigennem kan komme til Forstaaelse af, hvorvidt det er korrekt i Længden at begunstige en saadan Tobaksavl, naar man ved, at for hvert Pund, der bruges af denne Vare, tabes der 17 Øre, paa hvert Kilo altsaa 34 Øre for Statskassen. Og jeg vil saa haabe, at man, naar der efter 3 Aars Forløb skal forhandles om Tobakken paa ny, vil komme til et korrekt Standpunkt, idet jeg mener, det er meget, meget tvivlsomt, hvorvidt det nuværende Standpunkt er forsvarligt.

Den ærede Ordfører mente, at der eksisterer en Overenskomst mellem Fabrikanterne, hvorefter vi ikke maa byde mere end 27 Øre. Jeg maa til min store Beklagelse sige, at destoværrer er det ikke saa. Tobaksfabrikanterne er ikke saa ædle, ærede Ordfører, de kan ikke en Gang blive enige om at tjene en almindelig Rente af deres Penge, end sige betale en vis Pris for deres Varer, saa, det er ikke begrundet paa dette, at Prisen gaar ned.

Finansministeren (N. Neergaard): Efter den ærede Ordførers udførlige Redegørelse for Ændringsforslagene kan jeg fatte mig meget kort.

Ændringsforslaget under Nr. 1 er jo delvis af formel Art, og Nr. 3 giver en Tilføjelse, som jeg maa anse for rimelig, og jeg kan altsaa acceptere de to Ændringsforslag. — Ændringsforslagene under Nr. 2 og 4, som er stillede af mig efter Forhandling med det ærede Udvalg, er en Udførelse af det, jeg allerede her ved første Behandling

særlig paa Foranledning af Udvalgets ærede Formand (Lange) erklærede mig villig til at gaa ind paa, nemlig at udsætte Fristen for Tobakkens Aflevering nogle Maanedere. Derimod kunde jeg ikke gaa ind paa at give Afkald paa de allerede i Forvejen meget sparsomme Kontrollforanstaltninger, der er foreslaaede i dette Lovforslag, og det glæder mig, at Udvalget har akkviesceret i den Henseende ved Forslaget, som det var. Men naar jeg skulde gaa med til at forlænge Fristen for Tobakkens Frembydning til Opvejning fra Slutningen af Februar til Slutningen af Juni, saa maatte jeg med Nødvendighed til Gengæld have nogen Forøgelse af Beskatningen, idet det, som ogsaa fremhævet af den ærede Ordfører, maatte forudsættes, at Tobakken vilde svinde noget i Vægt, og idet der jo ogsaa ydes Dyrkerne en anden Favør gennem Forslaget her, nemlig, at de faar en betydelig Forlængelse af Fristen for Erlæggelse af Afgiften. Jeg tror altsaa, at naar man forlænger Fristen for Tobakkens Frembydning til Opvejning, forlænger Betalingsfristen og samtidig, som jeg har foreslaaet, forhøjer Afgiften fra 14 til 15 Øre, stiller man i Virkeligheden Dyrkerne paa samme Maade som efter det oprindelige Forslag.

Med Hensyn til den ærede Udvalgsformands Henstilling vil jeg blot sige dette, at Formaålet med den hele Lovgivning angaaende Beskatningen af Tobak har kun været dette at stille Tobaksdyrkerne paa samme Maade som før Toldloven af 1908, og det mener jeg i det væsentlige er naaet. En praktisk Bekræftelse paa, at jeg har Ret heri, finder jeg i den Omstændighed, at den overordentlig stærke Tiltagen af Tobaksarealerne, som var i Gang, inden det første Lovforslag fremkom, nu i det væsentlige er standset. Det viser jo bedst, at Formaålet er naaet, nemlig ikke at ødelægge de Folk, der i Henhold til en Lovgivning af meget gammel Dato har indladt sig paa at dyrke Tobak her i Landet, men heller ikke at give dem større Beskyttelse end den, de havde før 1908. Men naturligvis, hvis man ved Toldlovens Revision kan blive enig om i det hele at formindske Beskyttelsesniveauet, kan man vel ogsaa gøre det paa dette Omraade her.

Lange: Jeg maa tillade mig overfor den højtærede Finansminister at sige, at jeg ingen Sinde har haft noget imod, at Tobaksdyrkerne beholdt den samme Beskyttelse, som de havde, før vi fik den nye